

Romantizm mi Realizm mi

– Ömer Faruk · 10 Şubat 2012

Avuçlarının içinde tuttuğu ellere dikkatle bakmaya başladı:Ufacık parmaklar,yeşil oje sürülmüş tırnaklar,ince ince çizgiler,deriye yakın damarlar...Yaşam ve canlılık belirtileri,kıpırdanış,hareketlilik,ellerden kalbe uzanan bir heyecan...Bu ellerle kalbi arasında uzak,uzak olduğu kadar da yakın bir yol vardı.Elektrik akımına kapılmış gibi tüm bedenini titreten bu duygu ne idi ve nasıl oluşuyordu?Yoksa bu bir doğal etkileşim miydi?

"Neydi bu ?" sorusunu defalarca sordu boşu boşuna.Neden kalbi bu kadar hızlı çarpıyor ve neden bütün vücudu titriyordu?Beynindeki uyumsuzluk belki de sarhoşluk hangi nedene dayanıyordu? Cevapsız sorularla daha fazla uğraşmamaya karar verdi.

Mutluluk denilen şey bu muydu?Bu ise ne kadar sürerdi?İşte şu anda çok mutluydu ve bunu bozabilecek bir etken yoktu.Sanki dış dünyanın tüm uyarıcıları bu özelliklerini yitirmişlerdi.Hatta o uyarıcıların olup olmadığından bile haberdar değildi.Çayhanedeki müşteriler,konuşmalar,araba gürültüleri,karşıda sessizce süzülen deniz,kısacası tüm varlıklar sanki onun için hiç var olmamışlardı.O sarhoştı,o mest olmuştu.Yaşadığı anın tadını yudum yudum çıkarmak ister gibiydi.

Gözlerini sevgilisinin ellerine,ellerinden gözlerine,gözlerinden saçlarına, kaşlarına, göğüslerine, beline,tekrar ellerine ve gözlerine dolaştırıp duruyordu. Kimi zaman dudaklarında duraklıyor,onları öpmeyi,benliğinde eritmeyi arzuluyor; bazen göğüslerinde hayale dalıyor ve tenini onların yumuşaklığı ile temas ettirmek istiyordu.Sonra zor da olsa ihtirasını,şehvetini bastırıyor,erotizmden romantizme geçiyordu.Yine gözler,kaşlar,saçlar ve artık nemlenmiş olan eller...

Dış dünyanın realizmi aniden çarpıyordu tüm korkunçluğuyla hülyalarına. Gerçekçilik her mesut anın bir süre sonra biteceğini kabul ettirmek istiyordu.Simitçinin sattığı şey gibi gevrek sesi onu kendisine getirmeye yetebilirdi.Birazdan saat akşamı gösterecek,sevgilisi gitmek için ayağa kalkacak,biraz yürüyüp arkasına bakacak,bir-iki duraklar gibi yapacak ve kararlı adımlarla oradan uzaklaşacaktı.

Sonra,bir haftalık bir bekleyiş başlayacaktı.Tam yedi çarpı yirmi dört saat sonra tekrar buluşabileceklerdi.Çok uzun geliyordu yedi çarpı yirmi dört saatlik zaman parçası.Nasıl geçecek onca zaman diye düşündü.Ona şimdi hiç geçmezmiş gibi geliyordu,ama gündelik yaşamın uğraşlarına kendini kaptrınca çabucak geçecek;öyle ki sevgilisiyle buluşma saatine geç bile kalabilecekti.

**

Sonra.Sonra mı?Tekrar buluşma,tekrar romantizm ve erotizm ve korkunç katı realizm.Geçen saatler,onların akıp gitmesine üzülen âşıklar,birbirlerine doyamadıklarına inanan sevgililer...
Sonra?...Buluşmalara son verip ,yaşam boyu birlikte olmayı isteme."Benimle evlenir misin?"
teklifi,yavaşça "evet" deyiş.Düğün hazırlıkları, koşuşturmalar, geleneklerin zorunlulukları, nihayet kurulan bir yuva, maddi ve manevi birleşme...Vuslata eriş...Tatlı ve mutlu birkaç gün...Evi neşeye boğan çocuklar,gelecek için kurulan hayaller,beraberlikten beslenen ümitler,aranılan idealler,yuva için eş için

verilen savaşlar...

Sonra;yaşamın sadistçe törpülediği mutluluk,yaşam mücadelesinin yorduğu ve bazen de kıldığı kalpler,yok olan iyi niyetler.Sevginin yerini alan kızgınlıklar,kim bilir belki de bir gün nefretler,nefretler ve gene nefretler...Birbirinin varlığından sıkılmalar,karşılıklı kişilik yok etme savaşları,onur kırıcı ve saygıyı yitirten sözler...

Bir an içinde hem sonsuz bir mutluluk,hem de sonsuz bir acı yaşadı.Sevgilisinin de aynı şeyleri hissettiğini düşündü.Sessizce ortak ama gizli bir karar vermişlerdi bile...

Akşam oldu,sokak lambaları tek tek yanmaya başladı.Yoldan geçen arabaların farları,denizdeki gemilerin projektörleri gözlerine vuruyor,sinirlerini bozuyordu.

Genç kız ayağa kalkınca,delikanlı da yerinden fırladı.Bir an gözleri karşılaştı.Gözler birbirine "anladım!" diyordu.Genç kız önündeki bardağı ters çevirdi,diğer bardağa aynı hareketi genç de yaptı.

Masanın yanından ayrılmadan önce düello eden silahşörler gibi aksi istikametlere doğru sırt sırta döndüler ve aynı anda serseri adımlarla oradan biraz da telâşla uzaklaştılar.Sonra,evet sonra ikisi de koşarak karanlığın içine daldılar.

Realizm ölümden de korkunçtu!...